

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant: Monika Malanowska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Okręgowej W. - P. w W. – G. Ł.

po rozpoznaniu dnia-15 listopada 2016 roku, 14 grudnia 2016 roku, 26 stycznia 2017 roku, 15 marca 2017 roku, 12 kwietnia 2017 roku, 22 maja 2017 roku, 28 czerwca 2017 roku, 16 października 2017 roku, 22 listopada 2017 roku, 29 stycznia 2018 roku

. na rozprawie w L. sprawy :

1. **S. S.**, syna K. i D. z d. C., ur. (...) w W.,
2. **P. Ś. (1)**, syna W. i M. z d. T., ur. (...) w N.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością N. a W., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. R. kierującego pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 100 zł od M. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

II. w dniu 3.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością J. a S., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej W. O. kierującego pojazdem marki L. o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od W. O., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

a ponadto, **S. S.**,

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej R. R. kierującego pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od R. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

IV. w dniu 23.12.2011 r. w miejscowości J., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej P. K. kierującego pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 zł od P. K., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

V. w dniu 19.01.2012 r. w miejscowości C., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. D. (1) kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) R, w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od M. D. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VI. w dniu 30.04.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej L. G. kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od L. G., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VII. w dniu 04.02.2012 r. na trasie nr 61 w powiecie (...), woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej A. J. (1) kierującego pojazdem marki F. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 150 lub 200 zł od A. J. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

tj. o czyn z art. 228 § 3 k.k.

VIII. w dniu 31.05.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną funkcjonariusza (...) L. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej K. B. kierującego pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, usiłował przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k.

orzeka

1. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
3. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
4. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
5. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. V zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
6. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VI zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
7. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VII zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
8. Oskarżonego S. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VIII zarzutów i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. wymierza mu na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
9. O. P. Ś. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
10. O. P. Ś. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II zarzutów i za to na podstawie art. 228 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
11. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk wymierza oskarżonemu S. S. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
12. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 kk wymierza oskarżonemu P. Ś. (2) karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
13. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego S. S. warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

14. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. Ś. (1) warunkowo zawieszają na okres próby 3 (trzech) lat;

15. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego S. S. w łącznej kwocie 475 (czterysta siedemdziesiąt pięć) złotych ;

16. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego P. Ś. (1) w łącznej kwocie 75 (siedemdziesiąt pięć) złotych ;

17. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 414-416) pod poz. 1-4 i 17, 18, 20 i 24 przez pozostawienie ich w aktach sprawy ;

18. zasądza od oskarżonych: S. S. i P. Ś. (1) kwoty po 405 (czterysta pięć) złotych tytułem kosztów postępowania w tym kwoty po 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 577/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni: P. Ś. (1) i S. S. byli funkcjonariuszami policji z (...) w L.. W dniu 25.01.2012 r. pełnili służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...) . Około godziny 19:00 – 20:00 oskarżony S. S. zatrzymał na drodze nr (...) za N. do kontroli drogowej samochód marki M. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. R. , którego pasażerem był W. S. (1) . Powodem kontroli drogowej było przekroczenie prędkości dozwolonej w tym miejscu przez M. R. . Po zatrzymaniu M. R. wsiadł do radiowozu , w którym znajdował się oskarżony S. S. . W tym czasie oskarżony P. Ś. (1) kontrolował inne pojazdy. Oskarżony S. S. za popełnione przez M. R. wykroczenie , zaproponował mu mandat karny kredytowany , na co w/w poprosił o ukaranie go mandatem w niższej wysokości . Oskarżony S. S. zapytał „na ile jest przygotowany” , na co M. R. stwierdził, iż nie ma przy sobie dużej ilości pieniędzy , jednakże zadzwonił do znajdującego się w jego samochodzie W. S. (1) zapytaniem, czy może pożyczyć mu kwotę 100 zł. Następnie zaś udał się do niego po pieniądze. Gdy wrócił do radiowozu , oskarżony S. S. polecił mu , aby pojechał na znajdujący się kilkaset metrów dalej przystanek autobusowy i tam poczekał. , co też M. R. uczynił. Po pewnym czasie obok jego samochodu zatrzymał się w/w radiowóz , którym kierował oskarżony S. S. , a obok niego siedział oskarżony P. Ś. (1) . Przez okno M. R. wręczył pieniądze w kwocie 100 zł. oskarżonemu P. Ś. (1), po czym radiowóz odjechał. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania M. R. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 03 stycznia 2012 r. oskarżeni: P. Ś. (1) i S. S. pełnili służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...). Na trasie pomiędzy J. , a S. w miejscowości Z. zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki L. o nr rej. (...) kierowany przez W. O. . Powodem kontroli było przekroczenie przez niego prędkości dopuszczalnej . Z uwagi , iż w/w w dniu kontroli posiadał punkty karne w wysokości 26 , wręczył oskarżonym P. Ś. (1) i S. S. pieniądze w kwocie 50-100 zł. wypowiadając jednocześnie słowa : „ iż jest na nagroda na Nowy Rok „ , za co oni odstąpili od nałożenia na niego mandatu karnego kredytowanego za popełnione wykroczenie. . W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania W. R. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 25.01.2012 r. oskarżeni: P. Ś. (1) i S. S. pełnili służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...) . Na trasie pomiędzy miejscowością L., a N., oskarżony S. S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem dopuszczalnej na tym odcinku drogi prędkości, samochód marki T. (...) o nr rej. (...) kierowany przez R. R. . W/w wsiadł do radiowozu , po czym oskarżony S. S. poinformował go o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Jednocześnie stwierdził , iż sprawę tę można załatwić inaczej. Wówczas R. R. wyjął z portfela banknot 50 zł lub 100 zł , który pokazał oskarżonemu S. S., a ten odtworzył podłokietnik w radiowozie , gdzie R. R. włożył ten banknot . W tym czasie oskarżony P. Ś. (1) przeprowadzał kontrolę drogową samochodu F. (...) . Podczas

tej kontroli drogowej R. R. nie był badany przez oskarżonego S. S. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania R. R. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 23 grudnia 2011 r. oskarżony S. S. pełnił służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...). W miejscowości J. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki O. (...) o nr rej. (...) kierowany przez P. K. . Powodem tej kontroli było przekroczenie przez niego dopuszczalnej na tym odcinku drogi prędkości. Gdy P. K. wsiadał do radiowozu, oskarżony S. S. poinformował go o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych. Wówczas P. K. poprosił oskarżonego o mniejszy mandat, na co ten spytał się go „ ile może dać „. Następnie oddał mu dokumenty i powiedział aby „ włożył ile ma” . P. K. udał się więc do swojego samochodu , skąd wziął około 50 zł. i włożył je w dokumenty , które wręczył oskarżonemu . Ten wziął pieniądze , a dokumenty mu zwrócił. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania P. K. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 19 stycznia 2012 r. oskarżony S. S. pełnił służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...) . W miejscowości C. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem dopuszczalnej na tym odcinku drogi prędkości , samochód marki F. (...) o nr rej. (...) kierowany przez M. D. (1) . Gdy obaj wsiedli do radiowozu , oskarżony S. S. poinformował M. D. (1) o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Jednocześnie zasugerował mu , iż tę sprawę można załatwić inaczej. Wtedy M. D. (2) wyjął z portfela banknot 50 zł lub 100 zł , który pokazał oskarżonemu S. S. , po czym położył na podłokietniku w radiowozie . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania M. D. (1) była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 30 kwietnia 2012 r. oskarżony S. S. pełnił służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...) . W miejscowości Z. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki S. (...) o nr rej. (...) kierowany przez L. G. , albowiem wjechał na oznakowane przejście dla pieszych , gdy na sygnalizatorze wyświetlane było dla jego kierunku jazdy światło czerwone. Oskarżony S. S. poinformował go o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych . Podczas kontroli jego dokumentów , oskarżony stwierdził nadto , iż samochód w/w nie posiada aktualnego przeglądu technicznego . Wówczas L. G. poprosił go , aby tę sprawę można było załatwić inaczej , na co ten się zgodził . L. G. włożył więc do dowodu rejestracyjnego banknot 100 zł i podał ten dokument oskarżonemu S. S. . W/w udał się z tymi dokumentami do radiowozu . Po chwili wrócił , po czym oddał L. G. dowód rejestracyjny bez pieniędzy , informując go jednocześnie o konieczności wymiany dowodu rejestracyjnego . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania L. G. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 04 lutego 2012 r. oskarżony S. S. pełnił służbę radiowozem oznakowanym marki A. R. nr rej. (...) . W okolicach miejscowości S. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem dopuszczalnej na tym odcinku drogi prędkości , samochód marki F. (...) nr rej. (...) kierowany przez A. J. (1) . Gdy wsiedli do radiowozu ,oskarżony S. S. poinformował A. J. (1) o wysokości mandatu karnego i ilości naliczonych punktów karnych, jednocześnie sugerując mu , iż tę sprawę można załatwić inaczej. Wtedy A. J. (1) otworzył portfel , w którym znajdowały się banknot 50 zł i 100 zł lub dwa banknoty 100 zł, a następnie pokazał je oskarżonemu S. S. . W/w otworzył notes , do którego A. J. (1) włożył te dwa banknoty . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania A. J. (1) była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

W dniu 31 maja 2012 r. oskarżony S. S. pełnił służbę motocyklem służbowym . W miejscowości Z. zatrzymał do kontroli drogowej w związku z przekroczeniem dopuszczalnej na tym odcinku drogi prędkości, samochód R. (...) nr rej. (...) kierowany przez K. B. . W samochodzie tym oklejonym reklamami firmy (...) znajdowali się jeszcze C. B. i D. Motel , którzy wspólnie z K. B. wracali ze szkolenia . Podczas tej kontroli , oskarżony S. S. zaproponował K. B. odstąpienie od ukarania go mandatem karnym kredytowanym w zamian za korzyść majątkową . K. B. poinformował go jednak , iż nie ma przy sobie pieniędzy , a jedynie kartę kredytową . Oskarżony S. S. stwierdził wówczas, iż nie ma przy motocyklu „terminalu” . Wtedy K. B. zaproponował mu butelkę whisky o poj. 0,5 litra , którą miał w samochodzie . Oskarżony

S. S. zgodził się ją przyjąć , mówić aby włożył ją do kufra motocykla służbowego. Gdy K. B. wrócił do samochodu po alkohol , stwierdził, iż C. B. i D. Motel zaczęli pić już ten alkohol w samochodzie . Gdy poinformował o tym oskarżonego S. S. , ten kazał mu odjechać . Na tym ta kontrola drogowa się zakończyła. W notatniku służbowym z dnia zdarzenia oskarżony S. S. zamieścił wpis , iż powodem zatrzymania K. B. była kontrola stanu trzeźwości kierującego.

Sąd, powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonych : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. Ś. (1) (k. 360-361 , k. 378-381 , k. 1038-1039 i k. 1242-1243,1656) , częściowo wyjaśnień oskarżonego S. S. (k. 356-358 , k. 362-363 , k. 621-623 , k. 1047-1048 k. 1239-1242,1654-1656), zeznań świadków : R. R. (k. 42-44 i k. 75 tom I , k. 1302-1303 ,1660-1661), L. G. (k. 630-631 i k. 1326-1327,1729-1730) , M. D. (1) (k. 435-437) , A. J. (1) (k. 1007- 1008 i k. 1355-1336,1731-1732) , A. J. (2) (k. 1029 i 1389,1730-1731) , K. B. (k. 600-602 i k. k. 1366-1367 ,1710-1711) , D. Motel (k. 607-608 i k. 1383-1384, 1711-1712) , C. B. (k. 617-618 i k.1384,1712-1713) , A. C. (1) (k. 364v-365 tom II i k. 1348,1709-1710) , W. G. (k. 1400-1401,1732) , M. K. (k. 1401-1402,1732-1733) , R. T. (k. 1402-1403,1748-1749) i I. W. (k. 1472 -1474 ,1749-1750) , częściowo zeznań świadków : M. R. (k. 16-18 tom I , k. 73-74 tom I oraz k. 1294- 1296,1657-1659) , W. S. (1) (k. 36-37 tom I oraz k. 1286- 1288, 1670-1672) , częściowo W. O. (k. 271-272 tom II oraz k. 1296-1297,1672-1674) częściowo P. K. (k. 275-276 tom II oraz k. 1303-1304,1681-1684),A. C. (2) (k. 1750) oraz dokumentów : tom I - kserokopii notatnika służbowego P. Ś. (1) (k. 20-22) , kserokopii notatnika służbowego S. S. (k. 23-25, k. 47-48, k. 86-121, k. 122-199) , tablicy poglądowej (k. 33-34) , danych z (...) (k. 54-57) , danych z (...) S.A. (k. 58-59) , danych systemu RUDA (k. 63-65) , tom II : kserokopii notatnika służbowego S. S. (k. 200-269) , notatki urzędowej (k. 273 , k. 277) , protokołów przeszukań (k. 296-298, k. 299-301, k. .305-306, k. 309-310, k. 317-319, k. 323-324, k. 325-326, k. 341-342) , protokołów oględzin (k. 334-335 , k. 350-351) , protokołów zatrzymania rzeczy (k. 363-368, k. 369-372) , tom III : kart karnych (k. 420 i k. 421) , protokołu oględzin (k. 433- 434) , notatki urzędowej (k. 438) , protokołu oględzin z załącznikami (k. 458-501) , pisma z biura wywiadu kryminalnego KGP z załącznikami (k. 537-545) , ekspertyzy kryminalistycznej (k. 592-598) , tom IV: tablicy poglądowej (k. 603-604) ,protokołu oględzin z załącznikami (k. 632-682, k. 683-696 i k. 705-774) ,notatki urzędowej (k. 698-704, k. 780-783 i k. 784-786) , protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 788-799) , tom V : protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 800-813) , protokołu oględzin z załącznikami (k. 814-911, k. 912-999) ,tom VI : protokołu oględzin z załącznikami (k. 1000-1003) ,notatki urzędowej (k. 1009-1011) , uzupełniającej opinii kryminalistycznej (k. 1020-1022) , informacji z KPP L. (k. 1033-1034) , protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów na dysku twardym (k. 1054- 1077) , notatki urzędowej (k. 1078) , informacji z (...) sp. z o. o. (k. 1083-1084) , pisma z (...) (k. 1085-1086) , materiału dowodowego do ekspertyzy kryminalistycznej (k. 1088) ,tom VIII : , protokołów przesłuchań świadków (k. 1434-1440) , dokumentacji medycznej (k-1695,1697).

Oskarżony S. S. słuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym , przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. I- IV zarzutów aktu oskarżenia . Wyjaśnił ,że zaczął brać łapówki , kiedy jego żona I. S. zaczęła chorować na nowotwór . Potwierdził , iż w dniu 25 stycznia 2012 r. przyjął korzyść majątkową od kierowcy czarnej m. , jednakże nigdzie po nią nie jeździł. Nie było wtedy z nim P. Ś. (1) , w związku z czym nie widział on jak przyjął w/w łapówkę. Zaprzeczył , aby kiedykolwiek dzielił się z nim przyjętymi od kierowców łapówkami. (k. 356-358) .Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym , oskarżony S. S. wyjaśnił , iż w okresie służby w (...) w L. przyjął korzyści majątkowe ok. 25-30 razy na łączną kwotę ok. 2500 zł.. Około 3-4 razy zrobił to wspólnie z P. Ś. (1) , przy czym to zawsze on „zagadywał ludzi o kasę”. W większości propozycja udzielenia korzyści majątkowej wychodziła ze strony osoby kontrolowanej . Dane tych osób wpisywał do notatnika służbowego z adnotacją , iż przeprowadzona została tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag” . Brał łapówki w banknotach 50 zł lub 100 zł. , które były mu wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do podłokietnika w radiowozie. W pojeździe tym był zamontowany wideo – rejestrator, jednak nie zawsze był on sprawny. (k. 362-363) .

Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym , oskarżony S. S. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 1047-1048) .

Na rozprawach przed Sądem oskarżony S. S. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż cały przebieg jego służby był nagrywany i nie jest możliwe, aby przyjął korzyści majątkowe. Kamera była zainstalowana z przodu i z tyłu radiowozu, nadto w środku był mikrofon. Mikrofon miał także jeden z funkcjonariuszy Policji przy mundurze. Była możliwość wyłączenia video- rejestratora , jednak było to wtedy odnotowane w systemie (...). Odnośnie swoich wcześniejszych wyjaśnień , w których przyznał się do winy , oskarżony podał , że funkcjonariusze (...) cały czas nakłaniali go , aby potwierdził swojej sprawstwo , to wówczas nie będzie tymczasowo aresztowany. To samo twierdziła przesłuchująca go prokurator. Przyznał się więc , bo nie chciał trafić do aresztu , albowiem miał świadomość jak będzie tam traktowany , nadto martwił się o schorowaną żonę. Wymyślił więc wyjaśnienia , aby pasowały prokuratorowi. Nie potrafił jednak wytłumaczyć ich zbieżności z relacją kontrolowanych osób , od których przyjął łapówki. W jego ocenie został „ wrobiony w łapówki „ , bo dla pewnych osób z Policji był niewygodny. Razem z P. Ś. (1) mieli najlepsze wyniki , co było powodem zazdrości. (k. 1239-1242) . Podczas kolejnej rozprawy wyjaśnił , iż nie pamięta czy dokonywał kontroli osób wskazanych w zarzutach , jednakże na pewno nie przyjął od nich żadnych łapówek. W miejscach , gdzie miał od nich przyjąć te korzyści majątkowe , kontrole drogowe mogli przeprowadzać funkcjonariusze Policji z innych jurysdykcji , niż KPP L., jak również słuchacze (...) . Podał również , iż zainstalowany w przedmiotowym radiowozie system (...) rejestrował to co się dzieje w jego wewnątrz i na zewnątrz. (...) był wyłączany w momencie odtwarzania osobie kontrolującej , popełnionego przez nią wykroczenia, przy czym było to odnotowywane w tym systemie. Częścią tego systemu był mikrofon , który funkcjonariusz Policji miał przypięty do munduru. Wyłączenie mikrofonu było rejestrowane przez system. Nadzór nad przebiegiem jego służby i systemu zainstalowanego w radiowozie , którym jeździł sprawował Naczelnik i komendant Stojak. W/w nigdy nie mieli zastrzeżeń do przebiegu jego służby /k-1654-1656/.

Oskarżony P. Ś. (1) słuchany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym , nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Potwierdził jedynie , że w radiowozie oznakowanym marki A. R. pełnił służbę wspólnie z oskarżonym S. S. (k. 360-361) .

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania , również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów .Zaprzeczył , aby kiedykolwiek przyjmował korzyści majątkowe i nie wie dlaczego oskarżony S. S. i świadkowie go o to pomawiają . Nie zna osób wskazanych w zarzutach i nie z jakim powodów mieli by go obciążać . Po konsultacji ze swoim obrońcą , oskarżony przyznał się jednak do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 378-381) .

Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym , oskarżony P. Ś. (1) nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 1038-1039) .

Na rozprawach przed Sądem, oskarżony P. Ś. (1) nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów . Wyjaśnił , iż przyznał się do winy podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania , albowiem obrońca zasugerował mu, że gdy się nie przyzna to zostanie aresztowany, czego bardzo się bał. Podał też , że nigdy nie wziął od nikogo łapówki i nie widział , aby je brał także S. S. (k. 1242-1243) .

Oskarżony P. Ś. (1) podczas kolejnego przesłuchania na rozprawie przed Sądem , nie przyznał się do winy i odmówił odpowiedzi na pytania /k-1656-1657/.

Sąd , ustalił co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawy do uznania oskarżonych: P. Ś. (1) i S. S. winnych popełnienia zarzucanych im czynów. Obaj oskarżeni ostatecznie nie przyznali się do winy , jednakże Sąd dał wiarę ich wyjaśnieniom złożonym w toku postępowania przygotowawczego , w których potwierdzili swojej sprawstwo , albowiem mają one pokrycie w materiale dowodowym , który Sąd obdarzył wiarygodnością . Na wiarę

zasługują zwłaszcza te wyjaśnienia oskarżonego S. S. , w których przyznał , iż podczas pracy w (...) w L. przyjmował korzyści majątkowe od kontrolowanych kierowców i w takich sytuacjach wpisywał ich dane do notatnika służbowego z adnotacją ,że została przeprowadzona tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag”. Nadto , iż pieniądze te były wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do podłokietnika w radiowozie , gdyż był w nim zamontowany wideo – rejestrator, rejestrujący to co się dzieje wewnątrz radiowozu. W pozostałym zakresie , wyjaśnienia oskarżonych są niewiarygodne i mają na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności karnej za zarzucane im czyny. Za inną wersją zdarzeń w tym zakresie przemawiają zeznania częściowo świadków : M. R. , R. R. , W. O. , P. K. , zeznania świadków : L. G. , M. D. (1) , A. J. (1) , A. J. (2) , K. B. , D. Motel , C. B. , A. C. (1) , W. G. , M. K. , R. T. i I. W. . I tak, świadek M. R. słuchany na etapie postępowania przygotowawczego zeznał , iż w dniu 25 stycznia 2012 r. jadąc samochodem marki M. (...) nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej przez policjanta na trasie między N. a W. z powodu przekroczenia dopuszczalnej prędkości. Kontrolował go jednak inny policjant , który siedział w radiowozie na miejscu kierowcy. W/w poinformował go , iż za popełnione wykroczenie nakłada na niego mandat w wysokości 500 zł i 10 pkt. karnych. Następnie policjant po sprawdzeniu jego dokumentów zapytał na ile jest przygotowany . Wtedy świadek skontaktował się telefonicznie ze swoim wujkiem W. S. (1) , który jechał z nim w samochodzie i zapytał czy może mu pożyczyć 100 zł. Następnie udał się do swojego samochodu po te pieniądze i wrócił do radiowozu. Nie doszło jednak do przekazania łapówki, bo kontrolujący go policjant polecił mu pojechać na znajdujący się w pobliżu przystanek autobusowy i tam na niego poczekać , co też uczynił. Po chwili podjechał do niego radiowóz , po czym świadek podał przez otwarte okno banknot 100 zł temu policjantowi, który zatrzymał go do kontroli. (k. 73-74). W/w rozpoznał oskarżonego S. S. jako osobę , która przeprowadzała z nim kontrolę drogową. Świadek M. R. słuchany po raz pierwszy na rozprawie przez Sądem zaprzeczył , aby wręczył policjantowi na przystanku autobusowym korzyść majątkową w kwocie 100 zł . Podał , że gdy tam stał podjechał radiowóz i policjant machnął ręką , aby jechał . Nie przekazał mu pieniędzy, które pożyczył od wujka. Następnie świadek M. R. opisał w jakich okolicznościach został wezwany na przesłuchanie w niniejszej sprawie i dlaczego stwierdził podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym , iż wręczył policjantowi korzyść majątkową (k. 1294- 1296) . W/w słuchany kolejny raz na rozprawie przez Sądem zeznał , że w miejscu w którym miał przedmiotową kontrolę drogową, nigdy wcześniej ani później nie miał innej . Zaprzeczył , aby wręczył policjantowi łapówkę w kwocie 100 zł. , chociaż podał iż kwotę tę pożyczył od wujka albowiem odniósł wrażenie , że policjant jej od niej oczekuje. Gdy odjechał na polecenie policjanta na przystanek autobusowy , to według niego było to w celu dania mu nauczki , postraszenia. Nie przekazał wówczas przez okno w swoim samochodzie policjantowi pożyczonej od wujka kwoty 100 zł. W/w potwierdził , że do kontroli zatrzymał go jednej policjant , a kontrolę przeprowadzał drugi. Świadek zeznał nadto , że na komendę stawił się dobrowolnie , nikt mu nie groził , nie straszył i nie wpływał na jego zeznania. Nie miał również zastrzeżeń do protokołu z jego przesłuchania. Przed przesłuchaniem przyjechali do jego miejsca zamieszkania policjanci i spytali się go , czy wie w jakiej sprawie . Wówczas stwierdził , że chyba tak. Następnie kazali mu się stawić na zeznania. Zapytany o wyjaśnienie sprzeczności w swoich zeznaniach , świadek podał , że na pierwszej rozprawie naszła go refleksja , że chyba nie wręczył policjantowi łapówki. Zeznał również , z w rozmowie z W. W. wymyślił , że wręczył policjantowi łapówkę i było to tak dla żartu. Obaj się z tego śmieli.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka złożonym w toku postępowania przygotowawczego ,albowiem mają potwierdzenie przede wszystkim w wyjaśnieniach samego oskarżonego S. S. , które Sąd również obdarzył wiarygodnością . Zeznania tego świadka złożone przed Sądem nie są wiarygodne , albowiem w/w nie potrafił logicznie wskazać czemu obecnie nie potwierdza , iż wręczył łapówkę oskarżonym . Jego twierdzenie , że policjant kazał mu odjechać na przystanek autobusowy i tam czekać ,aby dać mu nauczkę i postraszyć , nie mają żadnego sensu i potwierdzenia w materiale dowodowym. W ocenie Sądu , polecenie oskarżonego S. S. , aby tam się udał, było spowodowane tym , iż w tym czasie oskarżony P. Ś. (1) przeprowadzał kontrolę innego pojazdu , a on się obawiał , iż ten kierujący mógłby zobaczyć fakt wręczenia mu łapówki. Nadto , co wynika z logiki , gdyby świadek nie wręczył przez okno łapówki oskarżonemu P. Ś. (1) , to pożyczoną na nią kwotę 100 zł. od razu oddałby wujkowi , czego przecież nie zrobił.

Zeznania tego świadka , które Sąd obdarzył wiarygodnością mają także potwierdzenie w zeznaniach świadka W. S. (2) , który złożył w postępowaniu przygotowawczym . Wynika z nich , że w czasie kontroli drogowej samochodu

kierowanego przez M. R. , jechał w nim jako pasażer. M. R. po rozmowie z policjantem pożyczył od niego 100 zł., wcześniej do niego dzwoniąc w tej sprawie z radiowozu. Następnie na polecenie policjanta pojechali dalej i zatrzymali się na przystanku autobusowym . Gdy zrównał się z nimi radiowóz M. R. podał przez otwarte okno swojego samochodu banknot 100 zł policjantowi siedzącemu w radiowozie (k. 36-37 tom I) . Sąd dał wiarę tym zeznaniom, albowiem korespondują one z zeznaniami świadka M. R. , które złożył w postępowaniu przygotowawczym . W ocenie Sądu nie są zaś wiarygodne jego zeznania , które złożył przed Sądem . Podał on bowiem , że nie widział aby M. R. na przystanku autobusowym , gdzie się zatrzymali , podał przez otwarte okno swojego samochodu banknot 100 zł policjantowi siedzącemu w radiowozie . Świadek W. S. (1) wskazał , iż M. R. podczas tego zdarzenia nic mu nie mówił by wręczył łapówkę policjantowi oraz że nie wie dlaczego w postępowaniu przygotowawczym wskazał, iż widział jak M. R. wręcza korzyść majątkową policjantowi . Zeznając tak , pomylił się. W czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nikt mu jednak niczego nie sugerował , ani nie mówił o okolicznościach przedmiotowego zdarzenia. W/w podał też , że nie wie czemu bratanek wracając po kontroli do samochodu był zły. Zdaniem Sądu świadek ten w żaden sposób nie wyjaśnił czemu zmienił swoje wcześniejsze zeznania , skoro jak sam podał osoba przesłuchująca go, nie kazała mu mówić określonych treści , ani nie podawała mu okoliczności przedmiotowego zdarzenia.

Za sprawstwem obu oskarżonych przemawiają także zeznania świadka W. O. złożone w postępowaniu przygotowawczym. Świadek ten co prawda najpierw zaprzeczył, aby podczas kontroli wręczył kontrolującemu go policjantom korzyść majątkową . Następnie pouczony podczas przesłuchania przez osobę przesłuchującą o treści art. 229 § 6 k.k. potwierdził, iż wręczył kontrolującemu policjantom łapówkę w kwocie 50 lub 100 zł . Dodał , iż policjanci nie żądali od niego tych pieniędzy , ale on je zostawił im „jako nagrodę na Nowy Rok”(k. 320-321 (k. 271-272) tom II) .Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek zaprzeczył , aby doszło do przekazania przez niego podczas tej kontroli korzyści majątkowej policjantom. W. O. wyjaśnił , iż podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do wręczenia tej korzyści majątkowej ,albowiem prowadzący przesłuchanie powiedział mu ,że ci policjanci brali pieniądze , więc gdyby stwierdził , że w jego przypadku tak nie było , to i tak by nic nie zmienił , nadto chciał jak najszybciej zakończyć to przesłuchanie bo nie było ono miłe (k. 1296-1297) . Świadek słuchany kolejny raz przed Sądem dodał , że w miejscu w którym był wówczas kontrolowany , nie miał innych kontroli drogowych. Wcześniej podał , że wręczył policjantom łapówkę , albowiem chciał aby przesłuchujący go byli usatysfakcjonowani. Były na niego z ich strony naciski , ale nie wie jakie . Były to naciski w pytaniach. Wewnętrznie jednak czuł , : „że jak nie odpowie to jest pod odpowiedzialnością karną”. W/w nie zastanawiał się jakie konsekwencje jego zeznania będą miały dla tych policjantów , nie pomyślał też, aby je „ odkręcić”. Podczas przesłuchania nie był jednak przestraszony , a zmęczony. Z tego co mówili mu przesłuchujący, przebieg jego kontroli był nagrywany w radiowozie. W/w nie pamiętał jakim radiowozem jechali policjanci w dniu zdarzenia , ale na pewno żadnym szczególnym. Podał też , że protokół jego zeznań był mu odczytany , bo nie miał okularów , aby zrobić to sam. Nie zgłaszał uwag do niego ,bo chciał jak najszybciej wyjść. Zdaniem Sądu na wiarę zasługują zeznania tego świadka złożone na etapie postępowania przygotowawczego , albowiem są logiczne. Powodem bowiem jego kontroli było przekroczenie prędkości dopuszczalnej . Z uwagi , zaś iż w/w w dniu kontroli posiadał punkty karne w wysokości 26 , wręczył policjantom pieniądze w kwocie 50-100 zł. Wypowiedział wtedy też słowa : „, iż jest na nagroda na Nowy Rok „ , za co oni odstąpili od nałożenia na niego mandatu karnego kredytowanego za popełnione wykroczenie. Nie ma też żadnych wątpliwości , iż kontroli tej dokonywali oskarżeni , bo w/w w miejscu zdarzenia nie miał innych kontroli , a z notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika ,że to on przeprowadzał kontrolę , a służbę pełnił z oskarżonym P. Ś. (1) . Nie są zatem prawdziwe późniejsze twierdzenia świadka , że mówiąc o nagrodzie , miał na myśli jakoby to była nagroda dla niego na Nowy Rok , żeby nie miał punktów karnych. Mało prawdopodobne jest , aby oskarżeni nie przyjmując w takiej sytuacji korzyści majątkowej , nie ukarali go mandatem karnym kredytowanym . W/w podał też , że nie był podczas tej kontroli badany na trzeźwość , a taki zapis znajduje się w notatniku służbowym oskarżonego S. S. . W ocenie Sądu , gdyby świadek nie wręczył oskarżonym korzyści majątkowej , to zapis w notatniku służbowym oskarżonego S. S. odpowiadałby rzeczywistości , a świadkowi zostałyby zatrzymane prawo jazdy. Sąd wskazuje także , że świadek jest osobą z wyższym wykształceniem , ma około 70 lat w związku z czym jest osobą doświadczoną życiowo. Miał więc w pełni świadomość jak istotne są jego zeznania , w których obciążył oskarżonych. Miał też czas , aby je zmienić jeżeli faktycznie ich pomówił. Sąd również wskazuje , że świadek sam podniósł , iż w czasie pierwszego przesłuchania , nie był przestraszony , a jedynie zmęczony oraz że czuł , że przesłuchujący wywierają na nim presję ,

jednakże nie wie jaką. Fakt zmęczenia nie uzasadnia w ocenie Sądu, pomówienia oskarżonych o przyjęcie korzyści majątkowej.

W ocenie Sądu, również tylko zeznania świadka P. K. z postępowania przygotowawczego zasługują na wiarę. W/w zrelacjonował przebieg kontroli drogowej w dniu 23 grudnia 2011 r. w miejscowości J. . Przyznał, iż został zatrzymany za przekroczenie prędkości i wręczył funkcjonariuszowi policji, który go kontrolował korzyść majątkową w kwocie 50 zł w zamian za nie karanie go mandatem karnym. Na rozprawie przed Sądem w/w zeznał zaś, iż nie pamięta by podczas tej kontroli drogowej wręczył kontrolującemu go policjantowi korzyść majątkową. Podał też, że po przesłuchaniu miał uraz głowy i nie wszystko obecnie pamięta. Zeznał jednak, że podczas pierwszego przesłuchania był obecny jego 4 letni syn i dlatego podał, iż wręczył policjantowi łapówkę, albowiem chciał by przesłuchanie to zakończyło się jak najszybciej. Świadek słuchany kolejny raz przed Sądem zeznał, że przesłuchanie wyglądało tak, że zadawano mu pytania, a on na nie odpowiadał zgodnie z prawdą. Te pytania były naprowadzające. Była na niego wywierana też presja, ale nie wie jaka. W/w nie potrafił też podać, czy odczytał protokół swoich zeznań, ani czy widnieje tam jego podpis. Jego przesłuchanie było kilka razy przerywane z uwagi na jego dziecko. Aby jak najszybciej je zakończyć, mówił co przesłuchujący chcieli usłyszeć.

W ocenie Sądu, zeznania tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym mają potwierdzenie w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd. Jego późniejsze zeznania, oprócz części w której podał, że miał uraz głowy w dniu 31.12.2011 roku, co potwierdza jego dokumentacja medyczna, nie są wiarygodne. Sąd wskazuje, iż pamięć świadka jest wybiórcza. Część zdarzeń nie pamięta (w tym samej kontroli), a część pamięta bardzo dobrze, jak np. pierwsze przesłuchanie. Jego twierdzenie, że wręczył policjantowi łapówkę, bo to chcieli usłyszeć przesłuchujący, a on chciał jak najszybciej zakończyć przesłuchanie, albowiem był na nim z małym dzieckiem, nie ma potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a zwłaszcza w zeznaniach świadka I. W.. Sąd wskazuje także, że świadek sam zeznał, że podczas przesłuchania odpowiadał na zadane mu pytania zgodnie z prawdą.

Świadek I. W. zaprzeczyła, aby kontaktowała się ze świadkiem M. R. i aby wzywała go na przesłuchanie. W/w zgłosił się do niej sam. Dopiero wówczas skojarzyła, że to znajomy jej męża z pracy. Mąż nie informował ją, że w/w świadek miał wręczyć policjantom łapówkę. Świadek zeznała nadto, że nie zdarzyło się, aby podczas przesłuchania biegło jakieś dziecko lub płakało. Nie pamięta także przesłuchania świadka P. K.. Gdyby jednak podczas tej czynności byłoby obecne dziecko, to zostałaby zapewniona mu opieka albo gdyby przeszkadzało w tej czynności, to przesłuchanie byłoby przerwane.

Za sprawstwem oskarżonego S. S. przemawiają także zeznania świadka R. R.. Przyznał on, iż powodem jego zatrzymania było przekroczenie przez niego dopuszczalnej prędkości, a nie jak odnotował oskarżony S. S. w swoim notatniku służbowym z dnia zdarzenia- kontrola stanu trzeźwości. Oskarżony w zamian za odstąpienie od ukarania świadka mandatem karnym kredytowanym za popełnione wykroczenie przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł, które świadek włożył do otwartego przez niego podłokietnika w radiowozie. Świadek zeznał nadto, że w miejscu gdzie była kontrola, był zatrzymywany tylko ten jeden raz.

Sąd, dał wiarę zeznaniom w/w świadków, albowiem są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Świadek L. G. zeznał jak przebiegała jego kontrola w dniu 30 kwietnia 2012 r. w miejscowości Z.. W/w podał, iż został wtedy zatrzymany za wykroczenie polegające na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle. W/w nie miał także ważnego przeglądu technicznego wbitego w dowód rejestracyjny. Świadek zaproponował, kontrolującemu go policjantowi w zamian za odstąpienie od ukarania go mandatem karnym korzyść majątkową w kwocie 100 zł. Pieniądze te włożył w dowód rejestracyjny i dał policjantowi. Gdy ten mu go oddał, wówczas wrzucił go do saszetki i nie sprawdzał, czy policjant pieniądze wziął, czy też nie. Policjant nie wystawił mu jednak mandatu. Jak wynika zaś z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S., to on przeprowadzał przedmiotową kontrolę drogową, jednakże zamieścił tam wpis, że jej powodem była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 651).

Świadek M. D. (1) zeznał , iż powodem kontroli drogowej w dniu 19 stycznia 2012 r. w miejscowości C. było przekroczenie przez niego dozwolonej prędkości . Kontrolujący go funkcjonariusz policji w zamian za odstąpienie od ukaraniem mandatem karnym za to wykroczenie przyjął od niego korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł . Świadek pieniądze te położył na podłokietniku w radiowozie , co widział kontrolujący go funkcjonariusz Policji. Jak wynika zaś z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. , to on przeprowadzał przedmiotową kontrolę drogową , jednakże zamieścił tam wpis , że jej powodem była kontrola stanu trzeźwości kierującego /k-160/.

Świadek A. J. (1) zeznał , iż powodem kontroli drogowej w dniu 04 lutego 2012 r. na trasie nr 61 w powiecie (...) było przekroczenie przez niego dozwolonej prędkości . Kontrolujący go funkcjonariusz policji w zamian za odstąpienie od ukaraniem mandatem karnym za to wykroczenie przyjął od niego korzyść majątkową w wysokości 100 lub 200 zł . Pieniądze te włożył do notesu, który podsunął mu kontrolujący go policjant . O powyższym zdarzeniu w/w poinformował swoją żonę A. J. (2) z którą wtedy podróżował. W/w w miejscu zdarzenia nie miał innych kontroli drogowych. Jak wynika zaś z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. , to on przeprowadzał przedmiotową kontrolę drogową , jednakże zamieścił tam wpis , że jej powodem była kontrola stanu trzeźwości kierującego / k-732-733/.

Wersję zdarzenia podaną przez tego świadka potwierdziła jego żona A. J. (2). Podała ona , że po zakończeniu przedmiotowej kontroli , mąż był bardzo zdenerwowany. Poinformował ją także ,iż wręczył kontrolującemu go policjantowi korzyść majątkową .

Świadek K. B. zeznał , iż powodem kontroli w dniu 31 maja 2012 r. w miejscowości Z., było przekroczenie przez niego prędkości o ok. 20 km/h. Jechał wówczas ze szkolenia samochodem marki R. (...) nr rej. (...), oznaczonego reklamami C. wraz z kolegami D. Motel i (...). W trakcie przedmiotowej kontroli , kontrolujący go policjant zaproponował odstąpienie od wypisania mandatu karnego kredytowanego w zamian za korzyść majątkową . Z uwagi , iż świadek nie posiadał przy sobie gotówki , a jedynie kartę kredytową , zaproponował mu butelkę whisky o poj. 0,5 lita . Policjant zgodził się i polecił , aby ją włożył do kufra motocykla służbowego na którym pełnił wówczas służbę. . Gdy świadek udał się po alkohol do swego auta , stwierdził , że podróżujący z nim koledzy ,zaczęli już go pić , Gdy poinformował o tym policjanta , ten się uśmiechnął się i kazał mu odjechać . Świadek K. B. rozpoznał iż kontrolującym go policjantem był oskarżony S. S. . W/w zeznał nadto , że w firmie , w której pracował był zatrudniony mężczyzna o imieniu B. , który poinformował go , że zna oskarżonego S. S. i żeby odwołał swoje zeznania , bo w przeciwnym razie może to się źle dla niego skończyć.

Wersję zdarzenia podaną przez świadka K. B. , potwierdzili świadkowie D. Motel i (...) . W/w co prawda nie byli obecni podczas rozmowy K. B. z policjantem , jednakże potwierdzili iż w samochodzie mieli butelkę whisky , którą podczas podróży spożywali.

Z treści notatnika służbowego oskarżonego S. S. wynika iż to on przeprowadzał kontrolę drogową samochodu kierowanego przez świadka K. B. w dniu 31 maja 2012 r. , a powodem zatrzymania była kontrola stanu trzeźwości kierującego (k. 663) .

Nie udało się natomiast Sądowi ustalić danych mężczyzny o imieniu B., o którym zeznawał świadek K. B.. Przesłuchany w tej sprawie świadek B. G. nic do niej nie wniósł, a zatem jego zeznania nie były podstawą ustaleń Sądu . Natomiast świadek A. C. (2) podał , że co prawda zna oskarżonego S. S. , albowiem miał bar, do którego dostarczał mu piwo, jednakże nie ma wiedzy aby zatrzymywał do kontroli drogowej K. B. i aby ktoś wpływał na to , aby odwołał swoje zeznania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : L. G. , M. D. (1), A. J. (1) , A. J. (2) , K. B. , D. Motel , C. B. i A. C. (2) albowiem są logiczne , konsekwentne , nadto potwierdzają stan faktyczny ustalony przez Sąd. Należy wskazać , że co prawda świadek L. G. słuchany po raz drugi na rozprawie , zeznał , że nie sprawdzał czy policjant wziął korzyść majątkową , która włożył do dowodu rejestracyjnego , jednakże w ocenie Sądu jest to oczywiste , skoro nie został ukarany mandatem

karnym kredytowanym ,a oskarżony S. S. w swoim notatniku służbowym , wpisał inny powód jego kontroli , niż ten który był w rzeczywistości.

Świadek A. C. (1) zeznawał odnośnie urządzenia rejestrującego , w jakie wyposażony był radiowóz oznakowany marki A. R. nr rej. (...), którym oskarżeni S. S. i P. Ś. (1) pełnili służbę . W/w podał jak wyglądała procedura zgrywania nagrań zarejestrowanych podczas służby tym radiowozem i kto przeglądał te nagrania oraz , że on sam robił to sporadycznie.

Kolejni świadkowie : W. G. , M. K. i R. T., którzy byli przesłuchani przez funkcjonariuszy policji z Biura Spraw Wewnętrznych Komendy Głównej Policji w W. w związku z faktem , iż byli zatrzymani do kontroli drogowej przez oskarżonych, a ich nazwiska i daty kontroli zostały odnotowane w prowadzonych przez nich notatnikach służbowych, kategorycznie zaprzeczyli by podczas tych kontroli drogowych wręczali kontrolującym ich policjantom korzyści majątkowe w zamian za odstąpienie od ukarania mandatem karnym za popełnione przez nich wykroczenie drogowe .

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania powyższych świadków i świadka A. C. (1) albowiem są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Świadkowie: D. J. i D. S. nic istotnego nie wniosły do przedmiotowej sprawy, w związku z czym ich zeznania nie były podstawą ustaleń Sądu.

Sąd natomiast dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , które zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Mając powyższe na względzie , należy stwierdzić , że wina obu oskarżonych : P. Ś. (1) i S. S. jest bezsporna oraz , że została im udowodniona w toku przedmiotowego postępowania karnego.

P. Ś. (1) i S. S. zostali oskarżeni , o to : że

I. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością N. a W., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. R. kierującego pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 100 zł od M. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

II. w dniu 3.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością J. a S., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną działając wspólnie i w porozumieniu przyjęli korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusze policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej W. O. kierującego pojazdem marki L. o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjęli korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od W. O., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończyli kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

a ponadto, oskarżony S. S. o to , że :

III. w dniu 25.01.2012 r. na trasie pomiędzy miejscowością L. a N., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej R. R. kierującego pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od R. R., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

IV. w dniu 23.12.2011 r. w miejscowości J., woj. (...) w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej P. K. kierującego pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 zł od P. K., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

V. w dniu 19.01.2012 r. w miejscowości C., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej M. D. (1) kierującego pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) R, w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 50 lub 100 zł od M. D. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VI. w dniu 30.04.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej L. G. kierującego pojazdem marki S. (...) o nr rej. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przejechaniu oznakowanego przejścia dla pieszych na czerwonym świetle, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 100 zł od L. G., odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VII. w dniu 04.02.2012 r. na trasie nr 61 w powiecie (...), woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną przyjął korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej A. J. (1) kierującego pojazdem marki F. (...), w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego ukarania mandatem karnym oraz punktami, przyjął korzyść majątkową w wysokości 150 lub 200 zł od A. J. (1), odstępując od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego,

to jest popełnienia czynu z art. 228 § 3 k.k.

VIII. w dniu 31.05.2012 r. w miejscowości Z., woj. (...), w związku z pełnioną funkcją publiczną funkcjonariusza (...) L. usiłował przyjąć korzyść majątkową za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, w ten sposób, że pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji Wydziału Ruchu Drogowego KPP w L., po zatrzymaniu do kontroli drogowej K. B. kierującego pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) w związku z popełnionym przez niego wykroczeniem w ruchu drogowym jakiego dopuścił się w/w, polegającym na przekroczeniu dozwolonej prędkości, mimo zapowiedzianego

ukarania mandatem karnym oraz punktami, usiłował przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego, to jest popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k.

Przedmiotem ochrony art.228§1 kk jest nie tylko prawidłowość funkcjonowania instytucji ,ale i bezinteresowność osób pełniących funkcję publiczną oraz zaufanie społeczne do rzetelności działań instytucji państwowych, samorządu (nie tylko) terytorialnego, instytucji publicznych w państwach obcych oraz organizacji międzynarodowych. Podmiotem tego przestępstwa może być wyłącznie osoba, która pełni funkcję publiczną. Osobą pełniącą funkcję publiczną , zgodnie z art. 115 § 19 k.k. jest funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową. Przyjęcie korzyści może nastąpić bezpośrednio od udzielającego jej (np. kwota łapówki wręczona do rąk), albo może być związane z bardziej skomplikowanymi operacjami finansowymi, które tę korzyść mają zapewnić. Do bytu przestępstwa wystarczy wszakże przyjęcie obietnicy udzielenia korzyści, przez co należy rozumieć akceptację ze strony pełniącego funkcję, wyrażoną w dowolnej formie. Korzyścią majątkową są wszelkiego rodzaju świadczenia, których wartość da się wyrazić w pieniądzu. Mogą to być świadczenia w gotówce, darowizna, cesja wierzytelności, udzielenie pożyczki na wyjątkowo korzystnych zasadach, ustąpienie praw majątkowych itp. W art. 228 § 3 k.k. spenalizowane jest zaś przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa . Naruszenie prawa może polegać zarówno na podjęciu działania, do którego nie było podstawy faktycznej i prawnej (np. wydanie pozwolenia budowlanego, do którego nie było podstaw), jak i na zaniechaniu wykonania czynności służbowej, do której sprawca był zobowiązany (np. zaniechanie ścigania przestępstwa wbrew obowiązkowi).

Przestępstwa określone w art. 228 § 1-6 k.k. można popełnić jedynie umyślnie, przy czym żądanie udzielenia korzyści albo jej obietnicy oraz uzależnienie czynności służbowej od takiej korzyści wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy może być popełnione także w zamiarze ewentualnym. Zachodzi on, gdy przyjmujący korzyść albo jej obietnicę godzi się z tym, iż ma ona związek z pełnioną przez niego funkcją.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości , że oskarżeni swoim zachowaniem opisanym w zarzutach wyczerpali znamiona w/w przepisu. Oskarżony P. Ś. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym S. S. , albowiem co do czynu z pkt I mimo , iż kontrolę świadka M. R. przeprowadzał oskarżony S. S. , to jak wynika z jego zeznań , którym Sąd dał wiarę , przekazanie korzyści majątkowej nastąpiło do rąk oskarżonego P. Ś. (1). Co do zaś zarzutu z pkt II , Sąd wskazuje iż z zeznań świadka W. O. , które Sąd obdarzył wiarygodnością wynika ,iż przekazanie korzyści majątkowej nastąpiło obu oskarżonym . Jeżeli chodzi zaś o sprawstwo oskarżonego S. S. co do pozostałych czynów , to również jest ono bezsporne. Co prawda świadkowie wskazani w zarzutach III-VIII , poza K. B. , nie rozpoznali go , jako osoby której wręczyli korzyści majątkowe, jednakże jest to normalne z uwagi na upływ czasu od zdarzeń . Nie ma jednak żadnych wątpliwości ,że był to ten oskarżony , albowiem zapisy o kontrolach drogowych tych świadków znajdują się w jego notatniku służbowym. W/w , za wyjątkiem P. K. (na rozprawie) potwierdzili , iż w taktie tych kontroli , wręczyli kontrolującemu ich policjantowi korzyści majątkowe , w zamian za odstąpienie od ukarania ich mandatem karnym kredytowanym. Zdaniem Sądu , okoliczność iż kontrole te przebiegały tak jak zeznawali ci świadkowie , (w przypadku P. K. złożonym w postępowaniu przygotowawczym) , świadczy chociażby fakt , że oskarżony S. S. w prowadzonym przez siebie notatniku służbowym , podał inny niż faktyczny powód ich kontroli. Wskazywał bowiem zawsze , że była to kontrola stanu ich trzeźwości. Ponadto z wyjaśnień samego oskarżonego S. S. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę, wynika iż podczas pracy w (...) w L. przyjmował korzyści majątkowe od kontrolowanych kierowców i w takich sytuacjach wpisywał ich dane do notatnika służbowego z adnotacją, że została przeprowadzona tylko kontrola trzeźwości , czy też kontrola „bez uwag”. Pieniądze te były wręczane na zewnątrz radiowozu lub wkładane do

podłokietnika w radiowozie , gdyż był w nim zamontowany wideo - rejestrator rejestrujący to co się dzieje wewnątrz radiowozu .

Nie ma też żadnych wątpliwości , że odnośnie czynu z pkt. VIII zarzutów aktu oskarżenia , oskarżony S. S. naruszył znamiona art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 228 § 3 k.k. Usiłował bowiem przyjąć korzyść majątkową w postaci pieniędzy bądź butelki 0,5 l whisky od K. B., jednak zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na nieposiadanie gotówki przez wymienionego oraz wcześniejsze rozpoczęcie spożywania alkoholu – whisky przez kolegów kontrolowanego, a ostatecznie odstąpił od ukarania kierującego za popełnione wykroczenie i zakończył kontrolę drogową bez wymierzenia mandatu karnego.

Z tych też względów , Sąd uznał obu oskarżonych winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to na podstawie art. 228§3 kk skazał ich za każdy z tych czynów na karę po 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art.86§1 kk w zw. z art.4§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu S. S. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności , a oskarżonemu P. Ś. (1) karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzone oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności w ocenie Sądu- są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów , których się dopuścili , uwzględniają także element prewencji ogólnej , jak i szczególnej.

Jako okoliczności obciążające wobec obu oskarżonych , Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów oraz uprzednią ich karalność /k-1812,1820/. Jednocześnie Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących w ich zachowaniu.

N a podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd orzeczoną wobec oskarżonego S. S. karę łączną pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat, a wobec oskarżonego P. Ś. (1) na okres 3 lat próby, uznając iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary .

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanych przez oskarżonego S. S. w łącznej kwocie 475 zł - a przez oskarżonego P. Ś. (1) w kwocie 75 zł.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 414-416) pod poz. 1-4 i 17, 18, 20 i 24 przez pozostawienie ich w aktach sprawy

O kosztach postępowania , Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk